

Jeg skal tillade mig for et Øjeblik at komme ind paa et helt andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard) har rejst Spørgsmaalet om et meget betydeligt Tilskud til Allinge Havn. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, naar han overvejer dette Forslag, som jeg for Resten tror, man absolut ikke kan gaa med til, at tænke paa at udnytte de udmærkede Forhold, der er oppe i den nordlige Del af Bornholm med Hensyn til Havne. Der ligger paa den vestlige Side af Bornholms Nordspids en privat Havn, som er en meget bedre Havn end Allinge Havn; den ligger ca. 1½ Fjerdingsvej fra Allinge. Man kunde udmærket tænke sig, at man sluttede en Overenskomst med dette private Selskab, saaledes at denne Havn blev mere udnyttet; thi det er vist rigtigt nok, at paa Bornholm har man givet for mange Penge ud til en hel Masse smaa daarlige Havne. Nu, da man har gode Jernbaneforbindelser paa Bornholm, skulde man se at faa et Par virkelig gode Havne eller maaske 3: Rønne, Nek ø og den af mig nævnte Havn, Sænehavnen, som udmærket godt kunde blive en fortrinlig Havn, og saa kunde man indskrænke de andre til at være Fiskerihavne. Der er noget uøkonomisk i at ville lave en Havn, der naturligt maa blive daarlig, om til en stor Havn, hvad den i Virkeligheden aldrig kan blive med de Midler, der overhovedet kan stilles til Raadighed! Man skal i det hele taget ikke dele sig for meget i Stumper og Stykker, men koncentrere de Midler; man har, paa at faa noget virkelig godt. Jeg tror ikke, Allinge Havn egner sig til en større Trafikhavn, men Sænehavnen kunde i Virkeligheden udvikles til at bestride alt det, Allinge behøver, og saa kunde Allinge Havn vedblive at være Fiskerihavn, som den er nu.

Jeg vil benytte Lejligheden, medens jeg har Ordet, til at komplimentere den højtærede Trafikminister for den Maade, hvorpaa han har ladet Arbejdet ved Hvide Sande udføre. Det er i Virkeligheden ret enestaaende at engagere en privat Mand for en forholdsvis stor Lønning til at udføre et Arbejde for Staten og gøre det for Statens Regning. Jeg synes, det er overordentlig rigtigt i et Tilfælde som dette, hvor Risikoen er saa enorm. Jeg tror, den højtærede Minister ved denne Metode har sparet Staten for en ikke ganske lille Sum Penge. Hvad Resultatet af Arbejdet bliver, er det alt for tidligt at udtale sig om, men jeg har selv set paa det, og jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa Arbejdet er blevet

fremmet og er blevet udført, fortjener al mulig anerkendende Omtale, og jeg benytter Lejligheden til at gøre det nu. Med Hensyn til de Andragender, der foreligger angaaende denne Sag, og som det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) var inde paa, vil jeg sige, at vi kommer jo til Behandlingen af disse Spørgsmaal senere, naar Andragenderne kommer til Behandling, og jeg skal forbeholde mig eventuelt at komme tilbage dertil da.

Jeg tager Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) angaaende den elektriske Bane mellem Aarhus og Randers om, at det vilde være af stor Interesse at faa denne Driftsmaade prøvet her i Danmark, til at spørge den højtærede Trafikminister, om vi snart kan vente Betænkning fra den Kommission, som for et Par Aar siden blev nedsat angaaende elektrisk Drift af Baner her i København. Jeg synes, det vilde ligge nær at prøve at løse denne Opgave, der allerede for 2 Aar siden er taget op til Behandling, for eventuelt at faa at vide, om der kunde blive Anledning for os til at indføre elektrisk Drift. Hvis denne Kommission har i Sinde at fremme elektrisk Drift, vil det interessere mig akkurat lige saa meget at se den her som mellem Aarhus og Randers.

Keiser-Nielsen: Der er af de ærede Ordførere og ogsaa af et Par andre ærede Medlemmer gjort nogle Bemærkninger om det Samraad, der omtales i Betænkningen under Nr. 17: Om Statsbanernes Fragtakster for visse Klasser, særlig Sukkerroer. Da der sikkert er en Del Misforstaelser i disse Udtalelser, finder jeg mig foranlediget til at gøre et Par, som jeg mener, klarende Bemærkninger om Sagen. Forholdet var, inden vi fik Takstforhøjelsen, dette, at Administrationen tog en Del Hensyn til tunge og meget fyldende Varer, som befordredes med Statsbanerne, og at man var tilbøjelig til den Gang at sætte dem ned i en meget lav Takstklasse, for at de kunde faa lavere Fragter. Sukkerroerne blev saaledes inden Takstforhøjelsen altid behandlet efter 6te Klasses Takst. Nu vil jeg bede bemærket, at den Gang vi vedtog den nye Takstlov her i Tinget, blev det udtrykkelig, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører, i Folketingets Betænkning hævdet, at denne Praksis ogsaa fremdeles skulde være gældende; man ønskede, at saadanne tunge og meget fyldende Varer eventuelt skulde flyttes ned i en anden Takstklasse, saa Fragten blev mindre. Det behøvede